

بررسی اثر درمانی تیامین بر ساختار هیستومورفومتریک بیضه متعاقب مسمومیت با سرب در مدل موش

رحمتاله فتاحیان دهکردی 1 ، ثریا خسرویان دهکردی 7 ، ابوالفضل عالی 7

۱. استادیار، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهر کرد، شهر کرد- ایران.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد رشتهی بیوشیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد فلاورجان، فلاورجان-ایران.

۳. دانشجوی دکترای عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد- ایران.

پذیرش: ۱۲ اردیبهشت ماه ۹۵

دریافت: ۱۷ اسفندماه ۹۳

جكنده

برخی پژوهشها اثر تیامین بر بافت بیضه – به دنبال ایجاد مسمومیت با سرب – را گزارش کردهاند، اما تاکنون اثر آن بر ساختار مورفومتریک بیضه در موشهایی که سرب دریافت کردهاند را بررسی نکردهاند؛ لذا این پژوهش با هدف بررسی اثر تیامین بر ساختار مورفولوژیک لولههای اسپرمساز در موشهای آلوده به سرب انجام شد. این مطالعه تجربی بر روی * موش ویستار انجام گرفت. موشها به طور تصادفی به * گروه * تایی شامل گروههای * (کنترل)، * (دریافتکننده تیامین)، * (دریافتکننده سرب) و * (درمان شده با تعامین و سرب) تقسیم شدند. سرب به مقدار * ملیگرم در لیتر و مکمل تیامین به مقدار * میلیگرم در لیتر به صورت گاواژ هر روز به موشها خورانده شد. نمونههای بافتی به روش روتین بافتشناسی تهیه و با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه اطلاعات مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. القای سرب سبب بههم ریختگی در ساختار مورفولوژیک لولههای اسپرمساز از جمله ردههای سلولی اسپرمساز نسبت به گروه * و * گردید و استفاده از مکمل تیامین این تغییرات ایجاد شده را تا حدی کاهش داد. قطر لولههای اسپرمساز و ضخامت لایهی پوششی زایای تناسلی لولهها کاهش معنیداری را در گروه سرب نسبت به گروه کنترل نشان داد (*(۱۰۵)، در حالیکه روند بهبود این پارامترها در گروه * نسبت به گروه که شود. و کیفیت پارامترهای موفولوژیک بیضه شود.

واژههای کلیدی: موش، سرب، تیامین، هیستوپاتولوژی.

مقدمه

بشر در طول زندگی خود در معرض انواع مختلفی از آلوده کنندههای محیطی قرار می گیرد. در سالهای اخیر، نگرانیها در مورد اثرات زیانبار مواد شیمیایی بر روند رشد و تکامل سیستم تولید مثلی افزایش یافته است. نارساییهای تکاملی گنادها ارتباط زیادی با قرارگیری در معرض فلزات سنگین دارد. در طی آبستنی با نارساییهای تکاملی گنادها ارتباط زیادی دارد. فلزات سنگین می توانند به عنوان مسموم کنندههای دستگاه تناسلی عمل کنند و

با ترکیبات مختلفی که وابسته به عادات اجتماعی، شرایط زندگی، سختی کار و یا استفاده از داروها هستند، ارتباط داشتهاند (۳، ۶ و ۹). اگرچه بیشتر پژوهشها اثرات سمیت و کارسینوژن بودن فلزات سنگین را در انسان و حیوانات گزارش کردهاند، لیکن مشخص گردیده است که این فلزات نقش حیاتی در عمل کرد بیولوژی طبیعی سلولها داشته باشند. بیشتر فلزات سنگین مسموم کنندهی کلاسیک ساختار بیضهای دارند، اگرچه مکانیسم عمل آنها ممکن است از همدیگر متفاوت باشد (۱۵). سرب مسموم کننده

دستگاه تناسلی نر است که مکانیسم اولیه عمل کرد سمی سرب ظاهراً از طریق گسستگی در کنترل هیپوتالاموسی ترشحات هورمونهای هیپوفیز و در نتیجه اسپرماتوژنز باشد (۱۲). بهدلیل این که نرها ارگانهای ضمیمه فرعی ندارند، بنابراین پتانسیل تناسلی نر مربوط به سه فاکتور دسترس پذیری، کمیت و کیفیت اسپرم است (۱۳).

تیامین حاوی مولکول درونزاد SH جزء یکی از عوامل حفاظتی در برابر سمیت سرب شناخته شده است (۷). پژوهشها، فراوانی کارآمدی تجویز همزمان ویتامین B1 و ویتامین C برای محافظت یا درمان مسمومیت تجربی با سرب را بیشتر از تأثیر تجویز منفرد هر یک از آنها تأیید کردهاند (۴ و ۵). اگرچه پژوهشها، در مورد نقش حفاظتی ویتامین B1 در برابر مسمومیت با سرب اثبات شده و پیشتر از آن نیز مدنظر قرار گرفته است، اما گزارشها درباره تجویز همزمان ویتامین B1 و در معرض قرار گرفتن با سرب در زمانهای مختلف، موضوع جدید و تازهای است. با اینحال، برخی نویسندگان جنبههای متفاوت در معرض قرار گرفتن با غلظتهای مختلف سرب و اثرات جانبی مربوط به جذب دوز بالای آن را مورد بررسی قرار دادهاند (۱۴). چنین به نظر میرسد که این ویتامینها به شکل پرواکسیدان عمل می کنند و در حضور اکسیژن و همراه با تولید آب اکسیژنه میتوانند سلولهای آپوپتوزی را معرفی کنند (۱۴). تولید گونههای آزاد اکسیژن (ROS) در سلولهای اسپرماتوزوئید اندام تناسلی موش نر به دنبال سمیت تجربی سرب، مشخص گردیده است بدین صورت که با تجویز همزمان برخی ویتامینها از تخریب سلولها و تولید ROS جلوگیری شده است (۸). این یافته نقش بالقوه ویتامینها را بهعنوان یک آنتی اکسیدان در بهبود مسمومیت با سرب نشان میدهد. آنتی اکسیدانهای طبیعی می توانند در پیش گیری و یا کاهش اثرات مضر ROS در بیضه و کیفیت اسپرم موثر باشند (۱۶).

تاکنون گزارش جامعی در زمینهی تغییرات

مورفولوژیک در روند اسپرماتوژنز ناشی از مسمومیت با سرب و اثر محافظتی تیامین در موش منتشر نشده است، بنابراین هدف از این پژوهش بررسی این تغییرات در ارتباط با درمعرض قرارگرفتن با سرب در بیضه موش است.

مواد و روش کار

در این مطالعه تجربی از تعداد ۴۰ سر موش صحرایی از نژاد ویستار (Rattusnorvegicusalbinus) حدود ۱/۵ ماه سن و وزنی حدود ۳۵±۲۱۰ گرم، استفاده شد. حیوانات در قفسهای جداگانه در اتاقی با سیکل نوری ۱۲ ساعت نور-۱۲ ساعت تاریکی و دمای محدود شدهی ۱±۲۰ درجه نگهداری شدند و اجازه داده شد که به آب و غذای جوندگان به شکل پلتهای آزمایشگاهی استاندارد بهطور آزادنه دسترسی داشته باشند. پروتکل آزمایش برای این تحقیق از سوی کمی ته تحقیقاتی طرحهای دانشگاه مورد تصویب قرار گرفت. پس از یک هفته سازگاری حیوانات با محیط جدید، موشها بهطور تصادفی به ۴ گروه ۱۰ تایی C ،B ،A و D تقسیم شدند. حیوانات گروه A به عنوان گروه کنترل مدنظر قرار گرفتند و دوز مشخصی از آب مقطر دریافت کردند. حیوانات در گروه B، ۳۰ میلی گرم در لیتر تیامین (فریمان نصر- ایران) دریافت کردند. گروه C، ۸/۵ میلی گرم در لیتر استات سرب (مرک آلمان) دریافت کردند. در گروه D حیوانات به طور همزمان استات سرب (۸/۵ میلیگرم) و تیامین (۳۰ میلیگرم در لیتر) را از طریق گاواژ خوراکی دریافت کردند. طرح آزمایش برای ۲۰ روز پی در پی در تمام گروهها دنبال شد. پس از گذشت ۲۰ روز از شروع آزمایش موشها با داروی بیهوشی اتر، بیهوش و با روش انسانی آسان کشی شدند. لایه اسکروتوم بیضه باز شد و بیضه در معرض دید قرار گرفت. کل بیضه از بافتهای اطراف تشریح شد و خارج گردید. نمونهها پس از شستوشو به قطعات کوچک تقسیم شده و در فرمالین مرک بافر ۱۰ درصد به منظور

ثبوت به مدت ۴۸ ساعت نگهداری شدند. آبگیری، پارافیندهی و شفاف سازی نمونهها با دستگاه اتوتکنیکون صورت گرفت، نمونهها در داخل پارافین مذاب قالبگیری شدند و با استفاده از دستگاه میکروتوم دوار برشهایی به ضخامت ۵ میکرومتر تهیه گردید. برشهای بافتی روی لام گرفتند و با استفاده از هماتوکسیلین و ائوزین رنگآمیزی و به وسیله لامل روی لام فیکس شدند. سپس با استفاده از فتومیکروسکوپ نوری (Nikon) به بررسی بافت بیضه و تغییرات صورت پذیرفته در گروههای درمان و کنترل پرداخته شد.

اطلاعات به دست آمده با استفاده از آنالیز واریانس SPSS یک طرفه برای مقایسه گروهها با نرمافزار آماری LSD انجام گرفت و آنالیز با استفاده از تست LSD ادامه یافت. از لحاظ آماری P کوچک تر از V0 معنی دار در نظر گرفته شد.

نتايج

در گروههای کنترل و تیامین (A و B)، آرایش و الگوی منظم و فشردهای از لولههای اسپرمساز همراه با بافت بینابینی وجود داشت. در مقاطع بافتی شمار زیادی از لولههای اسپرمساز با غشای پایه طبیعی مشاهده گردید. سلولهای جنسی به شکل منظمی مرتب شده و تمام ردههای سلولی از اسپرماتوگونیا تا اسپرماتوزوا که به سلولهای سرتولی متصل شده بودند وجود داشت. داخل لومنِ برخی از لولههای اسپرمساز در دید میکروسکوپ نوری مقادیری از اسپرماتوزوا قابل مشاهده بود و فضای بینابینی بین لولهها شامل بافت همبند و سلولهای بینابینی بود.

در گروه تجویز شده با سرب (C)، چروک شدگی جزیی در لولههای اسپرمساز به چشم میخورد که همراه با تخریب لولهها بود. بافت بینابینی گسترش قابل توجهی نشان میداد و در غشای پایه اغلب لولهها گسیختگی و گسستگی مشاهده گردید. نظم بافت پوششی زایای

لولههای اسپرمساز برهم ریخته بود و اغلب سلولها داخل بافت پوششی زایا تخریب شده بود.

در گروه درمان شده با تیامین (D)، مقاطع بافتی بیضه نشان داد که لولههای اسپرمساز تاحدی نامنظم بود و غشای پایه نیز آشفتگی گروه سرب را نشان نداد و سلولهای بافت پوششی زایای لولهها تقریباً نظم خود را به دست آورده و آن را حفظ کرده بودند.

بحث

این مطالعه به منظور بررسی اثر حمایتی تیامین در برابر تغییرات ناشی از سرب در بیضهها طراحی شده است. در مطالعه حاضر مشخص شد که سرب سبب کاهش معنیدار مقادیر پارامترهای اندازهگیری شده نسبت به گروه کنترل، گردید. از سوی دیگر، الگوی مشابهی در تأثیر تیامین همراه با سرب بر قطر و بافت پوششی زایای لولههای اسپرمساز مشاهده گردید. چنانکه مقدار کمی هر دو پارامتر مذکور در گروه تیامین همراه با سرب نسبت به گروه سرب به تنهایی افزایش معنیداری را نشان داد. این گروه ساختار مورفولوژیک بیضه را در گروه تیامین همراه با سرب نشان میدهد. اگرچه ابهاماتی در زمینهی

مکانسیم عمل وجود دارد، لیکن چنین به نظر میرسد که تیامین حذف سرب را از مایعات بدن و دیگر بافتها با استفاده از تشکیل ترکیبات قابل دفع، تسهیل میکند (Υ و Υ). مطالعه Kim و Blakley در سال ۱۹۹۰ نشان میدهد که تیامین از رسوب سرب در بافتهای کلیه و کبد جلوگیری میکند (Υ). در مطالعه دیگری که کبد جلوگیری میکند (Υ). در مطالعه دیگری که محافظتی تیامین بر مسمومیت ناشی از سرب بر برخی محافظتی تیامین بر مسمومیت ناشی از سرب بر برخی اندامها مورد تحقیق قرار گرفت. آنها نشان دادند که علاوه بر القای استرس اکسیداتیو و تغییرات فاکتورهای علاوه بر القای استرس اکسیداتیو و تغییرات فاکتورهای

خونی ناشی از مسمومیت با سرب، زیانهای DNA نیز

مشاهده گردید، سپس عنوان کردند که این تغییرات در

گروه تیامین همراه با سرب نسبت به گروه سرب به تنهایی

تا حد زیادی بهبود یافتهاند (۱۴).

اثر سمی سرب بر دستگاه تناسلی نر که موجب اختلال در عملکرد متابولیک اسپرمسازی می گردد، می تواند به وسیله مکمل تیامین تعدیل شود. همچنان که شواهد نشان دادند، افزودن تیامین به سرب تا حدی سبب بهبود روند اسپرماتوژنز در لولههای اسپرمساز گردید. در مطالعه حاضر، مورفولوژی بافت پوششی تناسلی لولههای اسپرمساز در هر کدام از گروهها بیان گر این نکته بود که اثرات تخریبی سرب بر روند اسپرماتوژنز آشکارا مشهود

بود. از سویی، در گروه تیامین همراه با سرب برخی از این اختلالات ناشی از سرب تا حدی بهبود یافته بود. همچنان که بههم ریختگی لولههای اسپرمساز در گروه تیامین با سرب نسبت به گروه سرب به تنهایی کمتر به چشم میخورد و بافت پوششی زایای لولهها نیز نظم خود را به دست آورده بودند. در مطالعهای که از سوی Ronis و همکاران در سال ۱۹۹۸ بر مسمومیت ناشی از سرب در سیستم تناسلی موشها صورت پذیرفت، مشخص گردید که سرب موجب کاهش تولید هورمونهای استروئیدی جنسی شده و به این شکل میتوانند بلوغ را به تأخیر بیندازند (۱۱). برخی مطالعات تحریکپذیری اسپرم را در مواجهه با سرب مورد بررسی قرار داده و نشان دادهاند که سرب می تواند اثرات زیان باری بر مور فولوژی و تحریک پذیری اسیرم داشته باشد (۴ و ۱۲). دیگر مطالعات در مواجهه با مسمومیت با سرب نشان دادهاند که مورفومتری اسپرماتوژنز تحت تأثیر سرب قرار گرفته و مشخص گردیده که با القای سرب، کاهش معنی داری در ضخامت بافت پوششی زایای لولههای اسیرم ساز ایجاد شده است (۱).

در پایان مطالعه حاضر نشان داد که تیامین یک نقش محافظتی در برابر سمیت سرب ایفا می کند و می طلبد که نقش این ویتامین در انسان نیز مورد ارزیابی فراگیر قرار گیرد.

جدول ۱ – مقایسه میانگین و انحراف معیار قطر و ضخامت لایه زایا در لولههای اسیرمساز در گروهای کنترل و درمان

گروهها				1 11
گروه D	گروه C	گروه B	گروه A	پارامترها
747/477+8/47×**	ΥΥΥ/Δ ٧ ±٨/٩ ١ ^{×,××}	۲۷۴/۷۳±۷/۱	۲ ۷۸/۱•±٩/۵	قطر لولهها
TD+/FA-TFT/T1	77 <i>1</i> /101-747/49	TFN/D1-TVV/FF	TYT/9-TX1/8X	CI 7.90
$\Delta\Delta/\Upsilon$ \ \pm \ \ / Λ^{\times} , \times	*Y/\±1/9Y ^{×,××}	88/VT±T/T	۶Y/14±4/8	ضخامت لايه زايا
54/31-58/98	44/24-47/74	8B/88-88/98	88/ \ _8\/ T \$	CI %٩۵
1.	١٠	١٠	1.	تعداد

* اختلاف معنی دار با گروه کنترل؛ ** اختلاف معنی دار با یکدیگر (P<-/-۵)

منابع

1- Batra, N.; Nehru, B. and Bansal, M.;Reproductive potential of male

Portan rats exposed to various levels of lead with regard to zinc status. Br J Nutr; 2004; 91(03): 387-91.

- Biochem. Physiol. Part C, Pharmacol. Toxicol. Endocrinol.; 1991; 100(3): 417-21.
- 8- Hsu, P.C; Liu, M.Y; Hsu, C.C; Chen, L.Y. and Leon Guo, Y.; Effects of vitamin E and/or C on reactive oxygen species-related lead toxicity in the rat sperm. Toxicology; 1998; 128(3): 169-79.
- 9- Johansson, L. and Pellicciari, C.E.; Lead-induced changes in the stabilization of the mouse sperm chromatin. Toxicology; 1988; 51(1): 11-24.
- 10- Kim, J.S; Blakley, B.R. and Rousseaux, C.G; The effects of thiamin on the tissue distribution of lead. J Appl Toxicol; 1990; 10(2): 93-97.
- 11- Ronis, M.J; Badger, T.M; Shema, S.J; Roberson, P.K. and Shaikh, F.; Reproductive toxicity and growth effects in rats exposed to lead at different periods during development. Toxicol Appl Pharmacol; 1996; 136(2): 361-71.
- 12- Sokol, R.Z; Hormonal effects of lead acetate in the male rat: mechanism of action. Biol Reprod; 1987; 37(5): 1135-8.
- 13- Tsuji, L. and Karagatzides, J; Chronic lead exposure, body condition, and testis mass in wild

- 2- Bratton, G.R.; Żmudzki, J.; Bell, M.C. and Warnock, L.G.; Thiamin (vitamin B1) effects on lead intoxication and deposition of lead in tissues: Therapeutic potential. Toxicol Appl Pharmacol; 1981; 59(1): 164-72.
- 3- Bustos-Obregón, E; Adverse effects of exposure to agropesticides on male reproduction. APMIS; 2001; 109(103): 233-S42.
- 4- Dhawan, M; Kachru, D.N. and Tandon, S.K; Influence of thiamine and ascorbic acid supplementation on the antidotal efficacy of thiol chelators in experimental lead intoxication. Arch Toxicol; 1988; 62(4): 301-4.
- 5- Flora, S. and Tandon, S; Preventive and therapeutic effects of thiamine, ascorbic acid and their combination in lead intoxication. Acta Pharmacol Toxicol; 1986; 58(5): 374-8.
- 6- Foster, W.G.; McMahon, A. and Rice, D.C.; Sperm chromatin structure is altered in cynomolgus monkeys with environmentally relevant blood lead levels. Toxicol Ind Health; 1996; 12(5): 723-35.
- 7- Ghazaly, K; nfluences of thiamin on lead intoxication, lead deposition in tissues and lead hematological responses of Tilapia zillii. Comp.

- mallard ducks. Bull Environ Contam Toxicol; 2001; 67(4): 489-95.
- 14- Wang, C; Liang, J; Zhang, C; Bi, Y; Shi, X. and Shi, Q; Effect of ascorbic acid and thiamine supplementation at different concentrations on lead toxicity in liver. Ann Occup Hyg; 2007; 51(6): 563-9.
- 15- Winder, C; Reproductive and chromosomal effects of occupational exposure to lead in the male. Reprod Toxicol; 1989; 3(4): 221-33.
- 16- Yousef, M.I.; and Vitamin E; modulates reproductive toxicity of pyrethroid lambda-cyhalothrin in male rabbits. Food Chem Toxicol; 2010; 48(5): 1152-1159.

Therapeutic effect of the thiamine on the histomorphometric structure of testis following lead poisoning in mouse model

Fatahian Dehkordi, R.1*; Khoravian Dehkordi, S.2; Aali, A.3

- 1. Assistance Professor, Department of Basic Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, University of Shahrekord, Shahrekord-Iran.
- 2. Postgraduate of Biochemidtry, Faculty of Basic Sciences, University of Falavarjan, Falavarjan-Iran.
- 3. DVM Graduated Steudent, Faculty of Veterinary Medicine, University of Shahrekord, Shahrekord-Iran.

Recieved: 8 March 2015

Accepted: 2 May 2016

Summary

Several studies have been reported the effects of thiamine on the testis tissue caused by lead poisoning, but the effect on morphometric structure of testis in mice that have received the Lead has not been studied. The aim of this study was to evaluate the effect of thiamine on the morphological structure of the seminiferous tubules were contaminated with lead. This experimental study was performed on 40 Wistar rats. The mice were randomly divided into 4 groups of 10 specimens, including groups A (control), B (thiamine recipient), C (a stump flock Pb) and D (treated with thiamine and Pb), respectively. Lead to a value of 8.5 mg per liter and thiamine supplementation at a rate of 30 mg per liter was administered orally every day. Routine histological tissue specimens prepared and using one-way ANOVA was used to analyze the data. The lead induction causes morphological disorganization in the seminiferous tubules including the cell lines when compared to groups A and B and thiamine supplementation partially reduced these changes. Seminiferous tubules diameter and thickness of the epithelium layer genital germ tubules in the lead group decreased significantly when compared to the control group (P<0.05), while the recovery of these parameters in group D than in group A have been observed. Lead exposure has detrimental effects on spermatogenesis, but the administration of thiamine can improve the quantity and quality of the testis morphological parameters.

Keywords: Rat, Lead, Thiamine, Histopathology.

Corresponding Author E-mail: fatahian 1349@yahoo.com